

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๕๙/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๗๐/๒๕๕๗

ในพระปรมາกไชยพระมหาชัตติร์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง	นางนัยนา ทองศรีเกตุ	ผู้ฟ้องคดี
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑	ผู้ถูกฟ้องคดี
	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒	
	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ ๓	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้า เกินสมควร และการกระทำการเมิดข้องหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่นและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๐/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๒๙๓/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๔ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นอาจารย์ สอนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบขอกำหนด

/และแต่งตั้ง...

และแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์ สาขาวาชีวอังกฤษ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยได้จัดส่งผลงานทางวิชาการประกอบการพิจารณา จำนวน ๒ รายการ คือ ๑. เอกสารคำสอน ชื่อเรื่อง English for Tourism II และ ๒. งานวิจัย ชื่อเรื่อง การจัดการห้องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อำเภอalanสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า ใน การประชุมของคณะกรรมการดำเนินงานกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า คุณสมบัติงานสอนย้อนหลังสามปีการศึกษา ของผู้ฟ้องคดีไม่ครบและไม่สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงขอส่งคืนผลงานของผู้ฟ้องคดี ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบเสนอขอกำหนดตำแหน่ง และแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ใหม่อีกรัง เพื่อให้สอดคล้องตามที่คณะกรรมการมีมติต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ รายการ เพื่อประกอบการพิจารณาเข่นเดียวกับที่ได้เคยเสนอผลงานไว้ครั้งแรก ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ใน การประชุมของอนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมมีมติว่า ผู้เสนอ ขอกำหนดตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์จะต้องขอผลงานในสาขาวิชาเดียวกันตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๑.๖ (๑.๒)/อัตรา ๑๐๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ค. สำนักงาน สถาบันราชภัฏ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ แต่ผลงานวิจัย ของผู้ฟ้องคดีอยู่คุณลักษณะสาขาวิชาที่เอกสารการสอน ไม่เป็นสาขาวิชาเดียวกัน ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับ คำแนะนำจากการผู้ทรงคุณวุฒิว่างานวิจัยที่ส่งในสาขาวาชีวอังกฤษนั้นตรงสาขากัญ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้กรรมการ ผู้อ่าน (Reader) เป็นผู้วินิจฉัยผลงานทางวิชาการในเรื่องความตรงของสาขา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงกรณีที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ส่งผลงานให้กรรมการผู้อ่าน (Reader) วินิจฉัยความตรงสาขาหรือไม่นั้น ไม่มีในระบบ ราชการว่าด้วยขั้นตอนของการดำเนินงานขอตำแหน่งทางวิชาการ จึงอยู่ก่อนหนีอ่านจาก หน้าที่ของอนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ไม่สามารถนำเสนอเข้าสู่ระบบ การประชุมได้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการทำตามข้อเสนอของผู้ฟ้องคดีก็เป็นเรื่อง

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทางออกที่ทำได้ทันที คือ ต้องให้ผู้ฟ้องคดีทำงานทางวิชาการให้ตรงกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเกณฑ์สั่งในหนังสือดังกล่าวว่า “ไม่สามารถส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านและตรวจได้” ให้กองการเจ้าหน้าที่ (กจ.) แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และขอให้ผู้ฟ้องคดีเร่งปรับแก้ผลงานเล่มใดเล่มหนึ่งให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์โดยเร็ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบมติการประชุม เรื่อง การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอนุกรรมการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ ซึ่งได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ว่า ผลงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว อำเภอalan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีศึกษากรณีการจัดองค์กรของชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านคีริวง “ไม่ตรงสาขานั้น ผู้ฟ้องคดีได้ขอเปลี่ยนสาขาจากภาษาอังกฤษเป็นสาขาวรุกิจ บริการแล้ว แต่เนื่องจากผลงานทางวิชาการขาดความสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ คือ “ไม่ได้ระบุ ปริมาณงานและหลักฐานการมีส่วนร่วมจัดทำผลงานวิชาการ ที่ประชุมจึงมีมติแจ้งคืนผลงาน ทางวิชาการแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช.ไมพร พุทธรัตน์ ได้เข้าพบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชอีก ๒ ท่าน เพื่อหา ข้อยุติเรื่องสาขาที่ผู้ฟ้องคดีส่งผลงานวิชาการได้ข้อสรุปว่า ให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือรับรอง การตีพิมพ์ทางวิชาการในวารสารที่มี Peer Review ในระดับนานาชาติ เพื่อให้ผลงาน ทางวิชาการหันสองเล่มอยู่ในสาขาเดียวกัน คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาวรุกิจบริการและการท่องเที่ยว แต่ผู้ฟ้องคดีเคยขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ การขอกำหนดตำแหน่งในระดับรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาวรุกิจบริการและการท่องเที่ยว ต้องขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ กรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง ตามประกาศ เรื่อง เกณฑ์และวิธีพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๐ ข้อ ๗ โดยเปลี่ยนแปลง สาขาที่เชี่ยวชาญ หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาขาที่เชี่ยวชาญที่แตกต่าง “ไปจากสาขาซึ่งเชี่ยวชาญเดิม ในวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีได้ส่งเอกสารการตีพิมพ์เผยแพร่ วารสารที่มี Peer Review ในระดับนานาชาติ จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่า ในการประชุมของสภาวิชาการในครัวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๘

เมื่อวันที่ ๑๖...

เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้พิจารณาแล้วมีมติไม่รับ
พิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีตามสาขาที่เสนอขอ และให้คืนผลงานทางวิชาการทั้งสอง
รายการเพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของผู้ที่ขอกำหนดตำแหน่งภายนหลังวันที่
๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยสภาวิชาการได้พิจารณาให้หลักการและแนวปฏิบัติในการขอกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งต้องมีการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เสนอ
ขอในรายวิชาตามสาขาที่เสนอขอ และผลงานทางวิชาการทั้งสองเล่ม (เอกสารคำสอน
และผลงานแต่งเรียบเรียงหรือตำรา/งานวิจัย) จะต้องอยู่ในสาขาเดียวกัน ผู้ฟ้องคดี
เห็นว่าตามมติสภาวิชาการดังกล่าวไม่ตรงกับข้อสรุปที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ช่วยศาสตราจารย์
ช.ไมพร ได้เข้าหารือกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีก ๒ ท่าน เมื่อวันที่ ๗
กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงได้หารือกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบูล นิมสุวรรณ
รองอธิการบดีที่อยู่ร่วมในวันดังกล่าวนั้น ได้รับคำชี้แจงว่า ผลงานทางวิชาการ
ทั้งสองเล่มไม่มีปัญหา เพราะอยู่ในสาขาเดียวกัน แต่ให้เริ่มกระบวนการส่งผลงานใหม่
ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ภายนหลังวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จากนั้น ผู้ฟ้องคดี
ได้ปรึกษาเพิ่มเติมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผ่านคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ว่า ผู้ฟ้องคดี
ได้ดำเนินการปรับแก้ตามคำแนะนำของสภาวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาต
ส่งผลงานตามหลักเกณฑ์ใหม่และยินดีจะให้ประเมินการสอนได้ทันที คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ได้มีหนังสือเพิ่มเติมว่า ขอตรวจสอบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ก่อน หลังจากนั้น
เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๙.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้พบกับ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จตุรัตน์ กีรติวุฒิพงศ์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
จึงได้สอบถามความคืบหน้าของหนังสือฉบับที่ส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว
แต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จตุรัตน์ กลับบันดาลโกรสและตะโกนต่อว่าผู้ฟ้องคดีด้วยเสียงอันดัง
ผู้ฟ้องคดีจึงได้เข้าแจ้งความกับตำรวจในข้อหาดูหมิ่นผู้อื่นชี้ห้า และผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการ
ฟ้องร้องในข้อหาดังกล่าวในเวลาต่อมา จากนั้น ในวันเดียวกัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จตุรัตน์
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งว่า ตามที่คณะฯ ได้ขอเวลาตรวจสอบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ก่อนนั้น บัดนี้คณะฯ
ได้ศึกษาหลักเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ แล้ว และคณบดีฯ ได้มีหนังสืออีกฉบับ ลงวันที่ ๑๙
กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า คณะฯ ได้ศึกษาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ แล้ว เห็นว่า

/ผลงาน...

ผลงานทางวิชาการเป็นผลงานด่างสาขากัน ก้าวคือ เอกสารคำสอนเป็นสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ ส่วนงานวิจัยเป็นสาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ คณะฯ จึงไม่สามารถ ส่งผลงานของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาตามขั้นตอนต่อไปได้ ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอทราบความชัดเจน ในการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้ให้เอกสารแสดงมติของอนุกรรมการตรวจสอบผลงานทางวิชาการเบื้องต้น ซึ่งได้ให้ ความเห็น (๑) เอกสารคำสอน English for Tourism เป็นผลงานทางวิชาการในสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (๒) งานวิจัย เรื่ององค์ความรู้ สาระและข้อค้นพบของ การวิจัย น่าจะอยู่ในศาสตร์ของสาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาวิชาจัดการทั่วไป ผลงานทางวิชาการตาม (๑) และ (๒) จึงไม่น่าจะอยู่ในสาขาเดียวกัน แต่ของอนุกรรมการ ดังกล่าวจึงขัดแย้งกับประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชา และสาขาในการขอตัวแทนทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามที่กำหนดว่า การขอกำหนดตัวแทนทางวิชาการให้ยึดสาขาวิชาและสาขาเป็นหลัก ไม่ยึดคณะ ภาควิชา และหลักสูตรที่ผู้ขอกำหนดตัวแทนสังกัด จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการ สภาวิชาการได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งว่า ในการประชุม ของสภาวิชาการในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ พิจารณา ผลงานของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานด่างสาขากัน ขอเสนอแนะ ให้ปรับเปลี่ยนหรือจัดทำผลงานทั้งสองเล่มให้เป็นสาขาเดียวกัน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเรื่องนี้ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำผลงานทางวิชาการทั้งสองเรื่องเข้าหารือผู้ทรงคุณวุฒิ ได้รับคำแนะนำให้ปรับแก้ช่องงานวิจัย และส่งผลงานทั้งสองชื่อเรื่อง และส่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และส่งถึงเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบผลงานทางวิชาการ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการสภาวิชาการได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในสภาวิชาการในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมมีมติเช่นเดียวกับคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลว่าผลงานของผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นสาขาเดียวกัน ตามมติของสภาวิชาการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ว่า ผลงานวิจัย ชื่อ การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช งานวิจัยขึ้นนี้เป็นศาสตร์การท่องเที่ยวเช่นเดียวกับหนังสือ Tourism II อย่างชัดเจน ผลงานทางวิชาการทั้งสองเรื่องนี้จึงอยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกฉบับ ขออุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ เพิ่มเติมว่า เอกสารคำสอน English for Tourism II เป็นศาสตร์ที่สามารถเกิดขึ้นในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาวิชาธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับงานวิจัย เรื่อง การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้ดำเนินให้เป็นไปตามประกาศของ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ หมวดที่ ๓ ข้อ ๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวดที่ ๓ ข้อ ๑๗

ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการส่งผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ มาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยังดำเนินการกลับไปกลับมาไม่แล้วเสร็จ ไม่มีจุดจบว่าจะส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไปยังผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับการประเมินเมื่อใด ขณะนี้ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๔ มีรายได้เดือนละ ๓๖,๔๑๐ บาท และเงินประจำตำแหน่ง ๑๑,๒๐๐ บาท หากผู้ฟ้องคดีได้รับตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๕ จะมีเงินประจำตำแหน่งเพิ่มขึ้นเดือนละ ๕,๘๐๐ บาท ในช่วงระยะเวลา ๒ ปี ที่ผ่านมาเนื่องจากความล่าช้าในการพิจารณา กลั่นกรองผลงานทางวิชาการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องสูญเสียโอกาสที่จะได้รับตำแหน่งรองศาสตราจารย์และขาดรายได้จากการเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับเดือนละ ๕,๘๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๒ ปี รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๗๗,๖๐๐ บาท และการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในการออกคำสั่งกลับไปกลับมาโดยไม่สุจริตเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และดำเนินการล่าช้าเกินสมควร มีสาเหตุมาจาก

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งการกระทำที่ไม่ถูกต้องของผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาหลายครั้ง จนทำให้มีการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ที่แจ้งมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ได้มีมติเช่นเดียวกับการประชุมสภาวิชาการครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ว่า ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานต่างสาขากัน และ ให้ดำเนินการกลั่นกรองผลงานเบื้องต้นและนำผลงานของผู้ฟ้องคดีเข้าสู่การดำเนินการ ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามปกติต่อไป

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๒๓๗,๖๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในต้นเงินดังกล่าว้นับแต่วันฟ้องคดี ไปจนกว่าจะใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามใช้ค่าฤทธิธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการเพื่อขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ สาขาวาชາอังกฤษ โดยเสนอผลงาน ทางวิชาการเป็นเอกสารคำสอนคือ English for Tourism II และงานวิจัย เรื่อง โครงการวิจัย และพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อําเภอลานสกา จังหวัด นครศรีธรรมราช กรณีศึกษาเฉพาะการจัดการองค์กร ประเภทการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านคีริวง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเสนอครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ แต่เนื่องจากคุณสมบัติงานสอนย้อนหลังสามปีการศึกษาไม่ครบและสอดคล้องตาม หลักเกณฑ์ คณานุกรรມการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ จึงได้มีมติที่ประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ให้ส่งผลงานทางวิชาการคืนผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยชอบแล้ว ตามหนังสือ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับผลการพิจารณาผลงานดังกล่าวโดยได้อ่านส่งผลงานใหม่อีกครั้งเป็น ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณานุกรรມการดำเนินงานกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติว่า เนื่องจากผลงานวิจัยของผู้ฟ้องคดีมีเนื้อหาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ขอก เห็นควรส่งคืนผู้ฟ้องคดี โดยยึดเกณฑ์ที่กำหนดว่าด้วยการขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เอกสารประกอบการสอน

/และงานวิจัย...

และงานวิจัยดังที่เป็นสาขาเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า มติที่ประชุมอนุกรรมการฯ ผู้ขอเสนอขอกำหนดตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์จะต้องเสนอขอผลงานในสาขาเดียวกัน ทั้งนี้ โดยต้องเป็นไปตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๑.๖ (๑.๒)/อัตรา ๑๐๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ค. สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ เรื่อง หารือแนวปฏิบัติการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนสาขาจากภาษาอังกฤษเป็นสาขาวัสดุกิจบริการแล้ว กรณีจึงต้องถือว่าเป็นการส่งผลงานใหม่ครั้งที่ ๓ และอนุกรรมการฯ ได้ประชุมพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มีมติไม่รับพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีตามสาขาที่เสนอ และให้คืนผลงานทั้งสองรายการเนื่องจากยังขาดความสมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด คือ หลักฐานการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่สมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด และยังขาดหลักฐานการมีส่วนร่วมจัดทำผลงานทางวิชาการ ตามที่ ก.ค. กำหนดซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙

/หลักการ...

หลักการและแนวปฏิบัติในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้ ด้องมีการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เสนอขอในรายวิชาตามสาขาวิชาที่เสนอขอ และผลงานทางวิชาการทั้งสองเล่ม (เอกสารคำสอนและผลงานแต่งเรียนเรียงหรือตำรา/งานวิจัย) จะต้องอยู่ในสาขาเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ได้ดำเนินการปรับแก้ตามคำแนะนำของสาขาวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาต ส่งผลงานตามหลักเกณฑ์ใหม่และยินดีจะให้ประเมินการสอนได้ทันที ซึ่งครั้งนี้เป็นการ ส่งผลงาน ครั้งที่ ๕ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ การพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี จึงด้องใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลข้อ ๘.๑ ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งข้อบังคับฯ คำสั่ง แนวปฏิบัติ หนังสือเวียนของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา มาพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ใน การพิจารณาผลงานทางวิชาการระดับคณะ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๒๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบ ข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการระดับคณะ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ประชุมพิจารณาตรวจสอบ ข้อมูลพื้นฐานฯ ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีความเห็นว่า งานวิจัยอยู่ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และ การจัดการ สาขาวิชาธุรกิจบริการ และการท่องเที่ยว แต่เอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II เป็นเอกสารการสอนที่อยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอยู่ ต่างสาขาวัน ซึ่งสาขาวิชาการได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีมติว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานต่างสาขาวัน ตามประกาศสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขางานในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการสาขาวิชาการได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และแจ้งด้วยว่าที่ประชุม มีข้อเสนอแนะว่า หากผู้ฟ้องคดีจะใช้ผลงานชุดเดิมขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

/ให้ปรับเปลี่ยน...

ให้ปรับเปลี่ยนหรือจัดทำผลงานทั้งสองเล่มให้เป็นสาขาเดียวกันตามนัยประกาศฯ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเรื่องนี้ ต่อมาก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอส่งผลงานที่ปรับแก้แล้ว ซึ่งได้มีการปรับแก้เชือเรื่องงานวิจัยเป็นการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านครีวิ้ง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเป็นครั้งที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการเบื้องต้น ทำหน้าที่พิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นเบื้องต้นก่อนนำเสนอเข้าที่ประชุมสภาวิชาการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ประชุมพิจารณาแล้วรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดียังคงต่างสาขา เพราะไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาจากเดิม โดยเฉพาะงานวิจัยเปลี่ยนเฉพาะปักกับคำนำเท่านั้น ต่อมาก็ได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมมีมติเช่นเดียวกับคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นสาขาเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการสภาวิชาการได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งมติที่ประชุมสภาวิชาการครั้งดังกล่าว หลังจากนั้นในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์ต่อสภาวิชาการ ดังกล่าว ที่ประชุมสภาวิชาการในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิม โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการสภาวิชาการได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า เนื่องจากการอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องสาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งตามประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๕ กำหนดให้สภาวิชาการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยซึ่งขาด ส่วนหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงนั้นใช้ในกรณีที่ผลงานผ่านการพิจารณาคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง ก.พ.ต. แต่งตั้งแล้ว แต่ผลงานไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดด้วยเหตุนี้ประธานสภาวิชาการ จึงนำเรื่องการขออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเข้าสู่ที่ประชุมสภาวิชาการ และในการประชุมสภาวิชาการครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

/ได้พิจารณา...

ได้พิจารณาแล้ว มีมติยืนยันมติเดิม คือ ยืนยันตามมติการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ และการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐

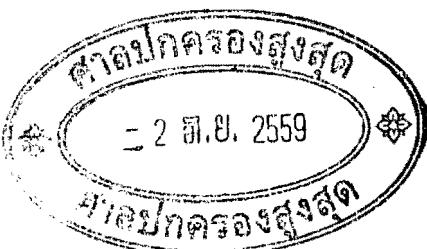
ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าในการดำเนินการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะขั้นตอนของงานธุรการเท่านั้น การแสดงความคิดเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการแสดงความเห็นส่วนตัวในเชิงเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ความเห็นดังกล่าวไม่ผูกพันคณะกรรมการหรือคณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาผลงานทางวิชาการ โดยคณะกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการใช้หลักเกณฑ์ ก.ค. และ อ.ก.ค. เป็นหลักในการพิจารณา โดยเฉพาะหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๑.๖ (๑.๒)/อัตรา ๑๐๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานฯ และกรรมการสภาวิชาการใช้หลักเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เป็นหลักในการพิจารณา โดยเฉพาะประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ และลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ กระบวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ในรูปองค์ประชุมได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบและให้โอกาสผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานอย่างมากที่สุดแล้ว กรรมการทุกชุดมีมติเป็นเอกฉันท์ในการประชุมทุกครั้งว่าผลงานของผู้ฟ้องคดี เป็นผลงานต่างสาขาต้องปรับปรุงให้เป็นสาขาเดียวกันตามหลักเกณฑ์เสียก่อน กรรมการทุกชุดล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ ประเด็นปัญหาที่แท้จริงกรณีนี้ คือ ผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานที่ต่างสาขากัน ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ฯ และด้วยกฎหมาย และกระบวนการเดียวกันนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ได้ส่งผลงานและได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่ได้กระทำการใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือออกคำสั่งกลับไปกลับมาโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะจะใจเลือกปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดีอย่างไม่เป็นธรรมหรือดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้ล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดการเรียนการสอนนักศึกษา จึงเป็นการส่งผลงานหลังจากครบกำหนดงานสอนย้อนหลังสามปีการศึกษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีส่งผลงานใหม่

เมื่อวันที่ ๑๒...

เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่เป็นการส่งตามคำแนะนำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และการที่คณะกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้คืนผลงานของผู้ฟ้องคดีเนื่องจากต่างสาขากันนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผลงานทั้งสองเรื่องอยู่ในสาขาเดียวกัน คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ งานวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยว โดยชุมชนบ้านคีรีวงศ์ อำเภอ Lan Sakha จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้ในการปฏิบัติการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติการท่องเที่ยวในสถานการณ์จริง เป็นแหล่งเรียนรู้และห้องปฏิบัติการท่องเที่ยวของนักศึกษาและอาจารย์ในการเรียนการสอน รายวิชา English for Tourism II เมื่อผู้ฟ้องคดี เป็นผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัฒนธรรมสังคม โดยเฉพาะ ก็จำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว งานวิจัยของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นงานวิจัยเพื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยตรง ในฐานะที่การท่องเที่ยวเป็นสหวิทยาการ ผู้ฟ้องคดีจึงใช้งานวิจัยนี้เป็นผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ขอกำหนดค่าตำแหน่งทางวิชาการควบคู่กับเอกสารคำสอน English for Tourism II ซึ่งเป็นผลงานวิชาการสาขาวิชาภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน เหตุที่ผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยน สาขาภาษาอังกฤษ เป็นสาขาวัสดุกิจบริการและการท่องเที่ยว เนื่องจากเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ในระหว่างที่มีการหารือเพื่อหาข้อยุติเรื่องสาขาที่ผู้ฟ้องคดียื่นขอ ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่างก็ให้การยอมรับว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี คือ งานวิจัยและเอกสารคำสอนอยู่ในสาขาเดียวกัน โดยกำหนดให้อยู่ในสาขาวัสดุกิจบริการ และการท่องเที่ยว และเพื่อลดความขัดแย้งยุติปัญหาที่ผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟ้องคดียังคงยืนยันว่าผลงานทั้งสองเรื่องอยู่ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ การที่ผู้ฟ้องคดีส่งข้อมูลเพิ่มเติมหลังจากที่ได้รับคืนผลงานทางวิชาการแต่ละครั้ง มิใช่เป็นการ ส่งผลงานใหม่อีกทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การ แต่เป็นการเพิ่มเติมข้อมูลตามที่แนะนำเท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งคณะกรรมการระดับคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่พิจารณาผลงาน ของผู้ฟ้องคดีในเบื้องต้นนั้น บุคคลซึ่งถูกตั้งเป็นคณะกรรมการแต่ละคนไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งคณะกรรมการระดับ คณะกรรมการ ๕ คน ก็ยังเป็นคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยซึ่งมีทั้งหมดรวม ๗ คน ทำให้มีการเสนอข้อมูลให้สภาวิชาการโดยไม่ถูกต้อง ส่งผลให้สภาวิชาการมีมติว่าผลงาน ของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในสาขาเดียวกัน

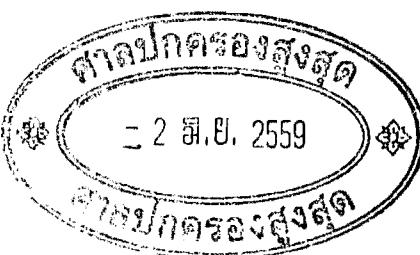
/ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมว่า กรณีปัญหาว่าองค์กรใดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และอุทธรณ์ในเรื่องใดนั้น ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวดที่ ๓ ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า กรณีที่ผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการอาจยื่นอุทธรณ์ผลการพิจารณานั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อสถาบันได้ภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่รับทราบมติ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อสถาบันได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้ว ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาคำอุทธรณ์ เมื่อมีความเห็นประการใด ให้เสนอต่อสถาบันวินิจฉัยและให้คำวินิจฉัยของสถาบันถือเป็นที่สุด จากข้อกำหนดดังกล่าว สถาบัน ในกรณีนี้ คือ สมาคมมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และอุทธรณ์ได้เฉพาะกรณีผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ดังนั้น ในการประชุมของสถาบันวินิจฉัยครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องสาขาวิชาและสาขาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งสถาบันการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาระบบทั่วไปแล้ว กรณีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของสถาบันการ และกรณีสถาบันการได้พิจารณาแล้วมีมติยืนยัน ตามมติเดิมที่วินิจฉัยว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีต่างหากกัน ตามประกาศสมาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ คำวินิจฉัยของสถาบันการจึงเป็นคำวินิจฉัยที่ถูกต้องแล้ว

ผู้ฟ้องคดีซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมทำนองเดียวกับที่ได้กล่าวไว้แล้ว ในคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย รวมสองประเด็น ดังนี้

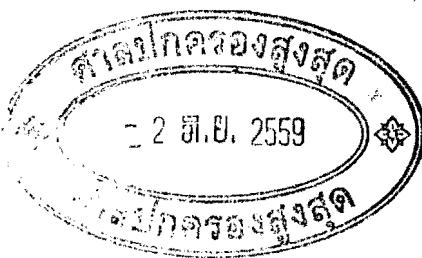
ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสถาบันการมีมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ เกี่ยวกับการส่งผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดีว่าสถาบันการมีมติใช้เดียวกับ คราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ตามบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ที่แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบด้วยเหตุผลว่าผลงานของผู้ฟ้องคดี

/ยังไม่ได้...

ยังไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นสาขาเดียวกัน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และหากไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II ซึ่งอยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ด้วยกัน และ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ก็มีสาขาวากษาอังกฤษรวมอยู่ด้วย เอกสารคำสอนดังกล่าวจึงควรอยู่ ในสาขาวากษาอังกฤษยิ่งกว่าอยู่ในสาขาวารถกิจบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในสาขาวิชา บริหารธุรกิจและการจัดการ ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ และเมื่อเอกสารคำสอนและผลงานวิจัยของผู้ฟ้องคดีอยู่ต่างหากกัน ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีสิทธิที่จะนำผลงานทางวิชาการทั้งสองรายการ ซึ่งอยู่ต่างหากกันมาขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ตามข้อ ๔ ของประกาศฉบับเดียวกันนี้ได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสาขาวิชาการมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ เช่นเดียวกับมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นสาขาเดียว กัน และไม่ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสาขาวิชาการได้มีคำสั่งไม่ดำเนินการตามคำขอกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามพิจารณาคำขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกิน สมควรหรือไม่ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด ศาลปกครองชั้นเดียว พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าในการดำเนินการตามคำขอกำหนดตำแหน่ง และ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการดำเนินการนำเสนอให้อนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการและสาขาวิชาการพิจารณา ตามลำดับ นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นมา แต่ที่การดำเนินการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการให้ผู้ฟ้องคดีไม่แล้วเสร็จ นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอจนถึงวันที่สาขาวิชาการมีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์มติของสาขาวิชาการดังกล่าว

/ จนกระทั่ง...

จังการทั้งสภावิชาการมีมติยืนยันตามมติเดิมในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ก็เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีปัญหารื่องคุณสมบัติงานสอนย้อนหลังสามปีไม่ครบ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด หลักฐานการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่สมบูรณ์ และขาด หลักฐานการมีส่วนร่วมจัดทำผลงานทางวิชาการตามที่ ก.ค. กำหนด ผลงานวิจัยมีเนื้อหา ไม่ตรงกับสาขาวิชานี้ ข้ออ้างต้องส่งผลงานทางวิชาการคืนผู้ฟ้องคดี และการยื่นผลงานทางวิชาการขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาใหม่ สาขาวุฒิกิจบริการ ซึ่งต่อมาคือสาขาวุฒิกิจบริการและ การท่องเที่ยว ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยอนุกรรมการดำเนินการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งสภ วิชาการเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีปัญหารื่องผลงานทางวิชาการ เนื่องจากเอกสารคำสอนและ ผลงานวิจัยอยู่ต่างสาขาวัน กล่าวคือ ใน การยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาอังกฤษนั้น เอกสารคำสอนของผู้ฟ้องคดีอยู่ในสาขาวิชาอังกฤษ แต่ผลงานวิจัยอยู่ใน สาขาวุฒิกิจบริการ ซึ่งในการขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์นั้น ต้องขอกำหนดในสาขาวิชาเดียวกัน และต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งเป็นสาขาวุฒิกิจบริการและ การท่องเที่ยว ผู้ฟ้องคดียังคงส่งผลงานทางวิชาการชุดเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และอนุกรรมการ ดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการรวมทั้งสภावิชาการก็ยังคงเห็นว่าผลงานทางวิชาการยังคง อยู่ต่างสาขาวัน และแนะนำให้ผู้ฟ้องคดีปรับเปลี่ยนหรือจัดทำผลงานหั้งสองเล่มให้เป็นสาขาวิชาเดียวกัน แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ดำเนินการตามข้อแนะนำแต่อย่างใด ยังคงส่งผลงานชุดเดิม เพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาที่ขอต่อไป เป็นเหตุให้การดำเนินการพิจารณาส่งให้ กรรมการผู้อ่าน (Reader) ได้พิจารณาอ่านดังลักษณะก้าวไป รวมระยะเวลาการดำเนินการนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ จนถึงวันที่สภावิชาการมีมติให้คืนเรื่องแก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ดำเนินการ ให้ผลงานทางวิชาการอยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน เป็นเวลา ๑๖ เดือน ซึ่งจะเห็นได้ว่าหากเป็นการ ดำเนินการ ในกรณีที่ไม่มีปัญหาดังที่กล่าวมา ก็อาจนับได้ว่าเป็นการดำเนินการพิจารณา คำขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการล่าช้าเกินสมควรได้ แต่เมื่อการพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดี มีปัญหาให้ต้องคืนเรื่องกลับไปให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการใหม่หลายครั้ง ตามเหตุต่างๆ ดังที่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้ดำเนินการพิจารณาคำขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีล่าช้าเกินสมควร แต่อย่างใด การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมาย

/กำหนดให้...

กำหนดให้ด้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้กระทำละเมิดด้วย
ผู้ฟ้องคดีจากการกระทำการดังกล่าวเช่นกัน

ศาลปกครองขึ้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์และแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่ง^๑
ทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวดที่ ๑ การแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ข้อ ๗ กำหนดให้ ก.พ.ต. มีอำนาจในการแต่งตั้ง ก.ป.พ. เพื่อประเมินผลการสอนและผลงาน
ทางวิชาการของผู้ข้อตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดี โดย ก.พ.ต. ต้องแต่งตั้ง^๒
ก.ป.พ. ซึ่งประกอบด้วย (๑) ประธานกรรมการแต่งตั้งจาก ก.พ.ต. และ (๒) กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ คน โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับสาขานั้นต้องเป็นบุคคลภายนอก
และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ข้อ ๔ต่อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
มิได้นำข้อบังคับดังกล่าวมาใช้กับการข้อตำแหน่งทางวิชาการรองศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดี
แต่กลับอาศัยอำนาจส่วนรวมมหาวิทยาลัยตามคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการ
พิจารณาตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ข้อกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการ ตามมติส่วนรวมมหาวิทยาลัยครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม
๒๕๔๙ โดยมีรายนามของคณะกรรมการชุดดังกล่าวแนบท้ายคำสั่งลงวันที่ ๒ ธันวาคม
๒๕๔๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในพิจารณา
ข้อตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี แต่กลับใช้มติส่วนรวมมหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคคล
เพื่อทำหน้าที่แทน ก.ป.พ. ซึ่งลักษณะการกระทำการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีลักษณะ^๓
จะใจหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทั้งในฐานะประธานสภาวิชาการและอธิการบดี ประกอบกับ
คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานผู้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการประจำ
คณะดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันกับ ก.ป.พ. ที่ ก.พ.ต. แต่งตั้งตามข้อบังคับ^(อำนาจที่ข้อนี้) อีกทั้ง คุณสมบัติของคณะอนุกรรมการดังกล่าวมีมาตรฐานต่ำกว่าเกณฑ์
ของคณะอนุกรรมการ ก.ป.พ. ที่ ก.พ.ต. มีอำนาจแต่งตั้งเพื่อพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
ของผู้ฟ้องคดี จึงถือได้ว่าการออกคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณา
ตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ได้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ข้อนี้บัญญัติ ของมหาวิทยาลัยกำหนดไว้แต่อย่างใด จึงถือได้ว่า
การออกคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทำบดีสิทธิอันชอบธรรมตามกฎหมายของผู้ฟ้องคดี

/ในการขอ...

ในการขอตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ถูกกระบวนการ และถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะใจละเลยหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการออกคำสั่งทางปกครอง ตั้งกล่าว โดยมิได้นำระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาใช้ แต่กลับอาศัยอำนาจตัดสินใจของมหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดคุณะอนุกรรมการที่ไม่ได้มีคุณสมบัติ หรือมาตรฐานเพียงพอ ในการประเมินผลงานทางวิชาการ ผลการสอนของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีได้รับคำแนะนำจากการผู้ทรงคุณวุฒิว่า งานวิจัยที่ส่งในสาขาภาษาอังกฤษนั้นตรงสาขาง่ายแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้กรรมการผู้อ่าน (Reader) เป็นผู้วินิจฉัยผลงานทางวิชาการ ในเรื่องความตรงของสาขัดังกล่าวแล้ว เรื่องการตีความสาขาวิชาและสาขาในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการว่าเป็นเรื่องของหลักคิด ซึ่งปัจจุบันสังคม เศรษฐกิจ การเมืองมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา การใช้องค์ความรู้ต้องใช้หลายศาสตร์ผสมผสาน เพื่อแก้ปัญหาสังคมที่ซับซ้อนนี้ได้ การให้ความหมายหรือการตีความเรื่องสาขาวิชาและสาขาต้องตอบสนองการกิจของชาติอย่างน้อย ๓ ประการ คือ ๑. ตอบสนองการกิจของชาติ จำกัดให้ครบถ้วนมากคือตอบสนองปรัชญามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีความมุ่งมั่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่นดังคำวัญว่า “ประทับถิ่นประเทืองไทย” นั่นคือการสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชนโดยรอบ ๒. ตอบสนององค์ความรู้เพื่อพัฒนาชาติ วิชาการท่องเที่ยว หรือ Tourism เป็นสาขาวิชาการ เป็นศาสตร์ที่เกิดใหม่ จำเป็นต้องสร้างองค์ความรู้โดยการวิจัย ปัจจุบัน ยกอ. (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้เสนอให้ดำเนินงานวิจัยที่สามารถ พัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวบ้าน ยกระดับความสามารถของชุมชน เพิ่มมูลค่างานของชุมชน เช่น ให้ชาวบ้านสามารถทำ home stay หรือเป็นมัคคุเทศก์ต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ ยกอ. ให้นำผลงานเหล่านี้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ด้วยข้าไป งานวิจัยชุมชน ต้องใช้รูปแบบการวิจัยที่ออกแบบมาเฉพาะเพื่อการกิจต่างๆ เช่น การสอนภาษาอังกฤษ แก่ชาวราษฎร เพื่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศเป็นงานที่ห้ามยาก ๓. รับใช้ท้องถิ่น ตลอดชีวิตการรับราชการ ผู้ฟ้องคดีตระหนักในการกิจกรรมมากที่สุด ขอยกตัวอย่างงาน ในช่วง ๑๐ ปีสุดท้ายของชีวิตราชการ เช่น ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นผู้วิจัย “โครงการพัฒนาระบบมาตรฐานคุณภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนบ้านคีรีวงศ์ อำเภอโ莲สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (ระยะที่ ๑)” ได้รับทุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการทำวิจัย (สกอ.) พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นผู้วิจัย “โครงการพัฒนาระบบมาตรฐานคุณภาพการจัดการท่องเที่ยว

/เชิงนิเวศ...

เชิงนิเวชชุมชนบ้านคีรีวงศ์ อำเภอสกลาณสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (ระยะที่ ๒)" สนับสนุนโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เดิมคือ สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ (สรภ.) ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้วิจัย "การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีรีวงศ์" อำเภอสกลาณสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ต่อในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้ให้เกียรติบัตรแก่ทีมวิจัยว่า เป็นผู้สร้างสรรค์ปัญญาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้วิจัยร่วม "โครงการส่งเสริมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง" ภายใต้โครงการ CHARM - REST สนับสนุนโดย The European Commission ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นหัวหน้าชุดโครงการวิจัย "การพัฒนาบุคลากรเพื่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ของบ้านคีรีวงศ์ อำเภอสกลาณสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช สนับสนุนโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยการจัดการท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้ของหนังตะลุงสุชาติ ทรัพย์สินในจังหวัดนครศรีธรรมราช สนับสนุน โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) โดยเฉพาะการวิจัย ในปี ค.ศ. ๒๕๕๗ ผลงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยว อำเภอสกลาณสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดำเนินการได้ครบ ๖ เดือน กลุ่มศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนบ้านคีรีวงศ์ได้ทดลองจัดการศึกษา ดูงานกับ (Tourism For Rural Poverty Alleviation Program : TRPAP) จากประเทศไทย ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจาก UNDP DSID และ SNV ให้ดำเนินกิจกรรมโครงการพัฒนา การท่องเที่ยวชุมชน เพื่อการแก้ปัญหาความยากจนในชนบท ปี ค.ศ. ๒๐๐๑ ถึงปี พ.ศ. ๒๐๐๕) คณะกรรมการประจำประเทศไทย ได้เป็นผู้บริหารโครงการระดับกลาง จำนวน ๕ คน มาดูงานระหว่างวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เพื่อศึกษาการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน และพัฒนาอาชีพเสริม เพื่อการอนุรักษ์ ขณะนี้มาพักรที่คีรีวงศ์ ๒ คืน ใช้บริการของชมรม การท่องเที่ยว ทั้ง ๓ เรื่อง คือ บ้านพัก (Home stay) ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน และการเดินป่า ศึกษาธรรมชาติในเขาหลวง โดยอาจารย์และนักศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษเป็นล่าม จากประสบการณ์ตรง และบทเรียนที่ได้แลกเปลี่ยนกับชาวบ้าน ทำให้คณะกรรมการประเทศไทย ได้ความรู้ความประทับใจ ขณะเดียวกันทางชมรมการท่องเที่ยวของคีรีวงศ์ก็เห็นศักยภาพของ คนเอง เปรียบเสมือนการสร้างความเชื่อมั่นให้กับชมรมในการจัดการท่องเที่ยวให้กับ ชาวต่างประเทศได้ จะเห็นได้ว่างานวิจัยทุกงานของผู้ฟ้องคดีจะได้รับการยกย่อง และได้รับทุน

/สนับสนุน...

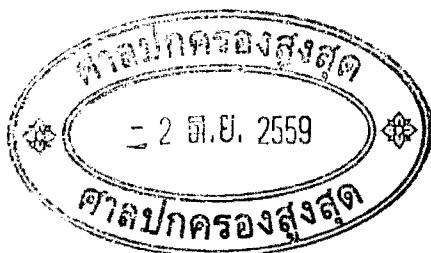
สนับสนุนในระดับชาติและนานาชาติ ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ หากผลงานเหล่านี้ไม่ตอบสนองการกิจกรรมรับใช้ท้องถิ่นจริง ก็ไม่อาจเป็นเช่นนี้ได้

ผู้ฟ้องคดีสอนภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองวงการธุรกิจการท่องเที่ยวมายาวนาน กว่า ๒๐ ปี ตั้งแต่ประเทศไทยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ผลงานได้สร้างความเข้มแข็งให้แก่โรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต ประจำ เกาะสมุย และนครศรีธรรมราช โดยการผลิตบันทึกนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่มีความรู้ความสามารถ จนปัจจุบันได้เป็นหัวหน้า ตามแผนกต่างๆ ในโรงเรียนระดับ ๔ ดาว และ ๕ ดาว งานวิจัยก็ได้สร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชนบ้านคีรีวงศ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมชนบ้านลีเล็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี บ้านนายหนังตะลุงสุชาติ ทรัพย์สิน ศิลปินแห่งชาติ จนได้รับรางวัลกินรีทองคำระดับภูมิภาค จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สาขาวิชาการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ส่วนหนึ่งเป็นเพื่อผลงานวิจัยของผู้ฟ้องคดี การตีความสาขาวิชาและสาขางานมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช มีความดึงดูดมากเกินไป หรือด้วยตัว โดยกำหนดว่าเรื่องนี้ ต้องสาขานี้นั้น ไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย รังแต่จะทำให้วิชาการไม่มีทางออก หรือไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ได้เลย ในวงวิชาการไม่ได้มีเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน ในโลก ภาษาอังกฤษก็มีเกณฑ์ของภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ก็มีเกณฑ์ของวิทยาศาสตร์ ไม่มีใครใช้เกณฑ์เดียวกันในโลกสาขาวิชาการต่างๆ ไม่อาจปิดประตูในรั้วของตนเอง จำเป็นต้องเปิดรับแนวคิดจากศาสตร์สาขาอื่นๆ ด้วย ตั้งนั้น คณะกรรมการที่พิจารณา ผลงานทางวิชาการจึงจำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาจริง ยิ่งในปัจจุบันมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ ๑. มหาวิทยาลัยเน้นงานวิจัย ๒. มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ ๓. มหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ ๔. มหาวิทยาลัยชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จัดอยู่ในกลุ่มที่เน้นการพัฒนาชุมชน สิ่งที่นำเสนอปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น การสร้างผลงานวิชาการจากงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นแล้ว ในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในวงการธุรกิจ ทฤษฎีการสอนสมัยใหม่เน้นจินตนาการสำคัญกว่าความรู้ ปัจจุบันคอมพิวเตอร์พัฒนาไปมาก ความรู้ต่างๆ หาได้มากตามมาตรฐาน ประเทศที่พัฒนาแล้วจึงยกเลิกการสอนแบบท่องจำ นักเรียนควรจินตนาการหาคำตอบให้ได้ก่อนที่จะลงมือเรียน กล่าวคือ การตั้งสมมุติฐานซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน โดยนักเรียนสังเกตธรรมชาติภายนอกหรือชุมชน และมีเคราะห์ภายใน การตั้งคำถามต่างๆ จากชุมชนแล้วมาขับคิดปัญหาวิเคราะห์จนเกิดปัญญา ครุสมัยใหม่จะไม่สอนว่า ๒ นาฬิกา

/๖ เท่ากับ...

๖ เท่ากับเท่าใด แต่จะตามใหม่ว่า ๘ เป็นผลมาจากการสอนอย่างนี้นักเรียน จะวิเคราะห์เก่งมาก ผู้ฟังคิดจะสอนจากผลไปหาเหตุเช่นเดียวกัน โดยนำนักเรียนไปดูสถานการณ์จริง อธิบายถึงประเด็นปัญหา ภารองค์รวม เพื่อกระตุ้นการอย่างรู้อย่าง เห็นก่อนจะจะเข้าลึกไปยังประเด็นที่ต้องการสอน วิธีการสอนภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกับศาสตร์อื่นๆ คือ สอนวิธีที่จะเรียนรู้มากกว่าการสอนความรู้ หน้าที่ประการเดียวของ การศึกษา ก็คือการสอนวิธีคิดและวิธีหาความรู้ การสอนวิชาการท่องเที่ยว Tourism ต้องสอนนักเรียนด้วยแนวความคิดแบบองค์รวม เราต้องให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของ การจัดการท่องเที่ยว ด้วยความคิดนี้ผู้ฟังคิดจึงได้พัฒนาการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนลงไปอยู่กับชาวบ้าน เก็บข้อมูลจริงในสถานการณ์จริงของชุมชนบ้านคีริวง ที่มีชาวต่างชาติ มาศึกษาธรรมชาติกันมาก แล้วจึงค่อยมาสังเคราะห์ในรายละเอียด รูปแบบของภาษาที่ใช้ เพื่อการท่องเที่ยวในภายหลัง ระบบการสอนของผู้ฟังคิดคือให้นักเรียนรู้ถึงเนื้อหาทั้งหมด โดยรวมก่อนเข้าเรียน Tourism II ซึ่งเปรียบเสมือนการได้เห็นรูป芝居屋ที่ต่อเสริจเรียนร้อยแล้ว จากนั้นจึงค่อยมาเรียนถึงส่วนย่อยแต่ละตอน วิธีการนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจความรู้ ได้ทั้งระบบแบบองค์รวม ซึ่งสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้อย่างมาก เพราะแม้ต่อมา นักเรียนจะการศึกษาไปแล้ว จะลืมเนื้อหาที่สอนไปบางตอน แต่ความเข้าใจวิชาความรู้ต่างๆ แบบองค์รวมนั้นเข้าจะไม่มีวันลืม ผู้ฟังคิดดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) หรือการสอนจากคำตอบหรือผลก่อน แล้วจึงวิเคราะห์หาเหตุ เช่นเดียวกับหลักของ พระพุทธเจ้าโดยใช้หลักอริยสัจ ๔ คือ เริ่มต้นจากทุกข์ ซึ่งเป็นปัญหาการจัดการท่องเที่ยว ชุมชน และมาดูที่ สมุทัย ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหา และชุมชนและนักศึกษาจึงเข้าใจถึงนิโรห คือ การดับทุกข์ แล้วจึงเข้าถึงมรรคหนทางแห่งการดับทุกข์ รายละเอียดปรากฏตามสำเนา รวมบทความการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่นเดียวกับเอกสาร Tourism II ก็ใช้หลักเกณฑ์การสอนแบบองค์รวม รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารคำสอน (English Tourism II) (๑๕๕๖๐๕) วิธีนำเสนอบทเรียนจะเริ่มจากภาพซึ่งเป็นสถานการณ์ การท่องเที่ยวโดยภาพรวม และจึงค่อยแยกย่อยในเนื้อหาปรากฏการณ์ต่างๆ ในการ ท่องเที่ยวเป็นประเด็นๆ ไป ผู้ฟังคิดเห็นว่าเอกสาร Tourism II เป็นตัวงานวิจัยเป็นวิธีสอน แบบ (Problem – base learning) เปรียบเสมือนเรียนญี่ปุ่นที่มีสองด้าน และเอกสารสองฉบับนี้ จะแยกเป็นสองสาขาได้อย่างไร มหาวิทยาลัยเพียงให้คำแนะนำให้ผู้ฟังคิดแก้ไข แต่แก้ไข อย่างไร ก็มิได้แจ้งรายละเอียดที่เพียงพอถูกต้องเหมาะสม ทำให้ผู้ฟังคิดต้องใช้เวลาในการ

/ติดต่อ...

ติดต่อ ติดตาม และดำเนินการมาเป็นเวลานานนับหลายปี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ด้วยปฏิบัติอย่างล้ำช้าเกินสมควร อันทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชนะคดีตามฟ้อง

ผู้กล่าวฟ้องคดีที่ ๒ และผู้กล่าวฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ กรณีขอกำหนดตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์โดยวิธีปกติ มีวิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ (ข) คือ ๑. ให้คณะเสนอชื่อผู้มีสมบัติตามหลักเกณฑ์ต่อ ก.พ.ต. ตามแบบการเสนอขอแต่งตั้งที่ ก.พ.ต. กำหนดพร้อมด้วยผลงานทางวิชาการจำนวน ๑๐ เล่ม ๒. ให้ ก.พ.ต. ประเมินผลการสอน โดยอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอนได้ตามความเหมาะสม ๓. ให้ ก.พ.ต. แต่งตั้ง ก.ป.ผ. เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ ประกอบด้วย (๑) ประชานกรรมการแต่งตั้งจาก ก.พ.ต. (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ คน การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ต้องคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนดสำหรับสาขาวิชานั้นๆ โดยด้วยเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ และกำหนดให้ด้วยมีการประชุม ก.ป.ผ. โดยมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และให้การดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่สามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อดังกล่าวได้ ให้ขอความเห็นชอบจาก ก.พ.อ. เป็นรายๆ ไป เกณฑ์การตัดสิน ผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น การตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และ ๔. เมื่อ ก.พ.ต. พิจารณาความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ และให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้งแล้วแจ้งให้ ก.พ.อ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมกับสำเนาคำสั่งแต่งตั้ง ก.ป.ผ. และแบบคำขอแต่งตั้ง คำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต้องระบุสาขาวิชานั้นๆ ของตำแหน่งทางวิชาการที่สั่งแต่งตั้งนั้นด้วย เห็นได้ว่าหน้าที่ของ ก.ป.ผ. คือ ประเมินผลงานทางวิชาการว่ามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดหรือไม่

/การขอกำหนด...

การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ ผู้ขอจะต้องส่งผลงานใดและต้องมีระดับคุณภาพใดนั้น ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๙ (ข) กำหนดว่า ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องมีคุณสมบัติ ผลการสอน และผลงานทางวิชาการ ดังนี้ ๑. คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี ๒. ผลการสอน มีช้ามองสอนประจำวิชาได้วิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยและมีความชำนาญพิเศษในการสอน และเสนอเอกสารคำสอนที่ผลิตขึ้นสำหรับการสอนทั้งรายวิชาไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชาซึ่งมีคุณภาพดี และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้วโดยผ่านการประเมินจาก ก.พ.ด. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ๓. ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วย (๑) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือ (๒) ผลงานทางวิชาการ ในลักษณะอื่นซึ่งมีคุณภาพดีและ (๓) งานแต่ง เรียนเรียง ตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผลงานทางวิชาการที่เสนอต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ จะต้องมีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้วย เมื่อพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งตามที่ ก.ป.พ. ประเมินผลงานทางวิชาการแล้ว ฝ่ายเลขานุการจะรวบรวมรายงานผลการตรวจประเมินผลงานทางวิชาการ และประเมินผลการสอนเสนอ ก.พ.ด. เพื่อพิจารณา หากผลการประเมินผ่านเกณฑ์ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด มหาวิทยาลัยก็จะนำเสนอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งตามข้อ ๑๓ (๗) จึงเห็นได้ว่า ก.ป.พ. ไม่มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ การตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบเสนอขอ คุณสมบัติของผู้ขอและตรวจสอบความครบถ้วนของผลงานทางวิชาการเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๑๓ (๒) ที่กำหนดให้ผู้เสนอขออื่นเอกสารตาม (๑) ต่อมหาวิทยาลัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบเสนอขอตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอขอและความครบถ้วนของผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการสอนเป็นหน้าที่ของ ก.พ.ด. หรืออนุกรรมการที่ ก.พ.ด. แต่งตั้งตามข้อ ๑๓ (๖) ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการประเมินผลการสอนสองชุด ชุดแรกประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชาชั้นดัน เช่น หัวหน้าโปรแกรมวิชา / หัวหน้าสาขาวิชา / หัวหน้าภาควิชา / คณบดี

/ชุดที่สอง...

ชุดที่สองประกอบด้วย คณะกรรมการที่ ก.พ.ต. แต่งตั้ง จำนวน ๓ คน เป็นผู้ประเมินผล การสอนผู้ขอเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการแต่ละรายและแจ้งผลการประเมินให้ ก.พ.ต. ทราบ โดยมีข้อความ ประกอบข้อ ๗ (๑) ที่กำหนดให้ ก.พ.ต. มีอำนาจหน้าที่ประเมินผลการสอนของ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน ได้ตามความเหมาะสม กรณีมีปัญหาในการกำหนดสาขาวิชาและหรือสาขาวิชาในการขอ กำหนดตำแหน่งนั้น เป็นหน้าที่ของสภาวิชาการเป็นผู้พิจารณาในจังหวัดตามข้อ ๕ ของประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ และลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ดังนั้น การออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๓ (๒) และ (๖) ของข้อบังคับ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้ง คณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้ว โดยการดำเนินการขอกำหนด ตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดี ยังไม่ถึงขั้นตอนการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่เป็น ก.ป.พ. ประเมินผลงานทางวิชาการ กล่าวคือ ยังไม่ถึงขั้นตอนตามข้อ ๑๓ (๕) ของข้อบังคับดังกล่าว

คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการ ประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ที่ ๒๒๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ นั้น เป็นคำสั่งที่ออกหลังจาก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณา แต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับ คำสั่งนี้ออกโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ ข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ได้มีหน้าที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ แต่อย่างใด จึงถือไม่ได้ว่าแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่แทน ก.ป.พ. และโดยข้อกฎหมายก็ไม่อาจ ให้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการได้ เพราะไม่ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.ต. คัดสรรจากบัญชี รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนด ตามข้อ ๑๐ (ก) (ข) และ (ค) แต่เป็นการแต่งตั้ง คณะกรรมการเพื่อให้การตรวจสอบคุณสมบัติพื้นฐานมีความรอบคอบยิ่งขึ้น

/ที่ผู้ฟ้องคดี...

การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่างานวิจัยที่ส่งในสาขาวังกฤษนั้นตรงสาขาที่ขอกำหนด ตำแหน่งแล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า งานวิจัยเรื่องการจัดการองค์กรของชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีริวงศ์ ตำบลローン อำเภอ lan Sakha จังหวัดนครศรีธรรมราช The Management of the Organization for Tourism in Khiriwong Village, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat นัยนา ทองศรีเกตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่อยู่ในสาขาวังกฤษ โดยเห็นได้จากบทคัดย่อของงานวิจัย ซึ่งได้สรุปไว้ว่างานวิจัยมีวัตถุประสงค์การศึกษาต้องการคำตอบ ๒ ประเด็น ประเด็นแรก คือ รูปแบบการจัดการชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีริวงศ์ โครงสร้างใหม่ของชุมชน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ฝ่าย ฝ่ายแรก คือ คณะกรรมการอำนวยการ ได้แก่ ประธานชุมชนคณะกรรมการที่ปรึกษา เลขานุการ และหรัญญิกทำหน้าที่ประสานงานภายใต้ภาระ ฝ่ายที่ ๒ คือ ฝ่ายจัดการบริการการท่องเที่ยว ซึ่งทำหน้าที่พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่บ้านพักศึกษาเรียนรู้วิชิตชุมชน และเพื่อร่วมทาง และฝ่ายที่ ๓ คือ ฝ่ายสนับสนุนกิจกรรม ทำหน้าที่ค่อยดิดตามการตลาด และดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ชุมชนฯ ได้จัดทำแผนพัฒนาของชุมชนฯ และได้ทดลองปฏิบัติ เป็นเวลา ๓ เดือน และวิจัยมีการประเมินผลภายใต้ภาระ ฝ่ายที่ ๓ คือ ชาวบ้าน และภาคีอื่นๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนได้เข้าร่วม กิจกรรมทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การสร้างความสัมพันธ์แบบทุนส่วน ร่วมทำกิจกรรมทางแนวทางแก้ปัญหาการจัดการท่องเที่ยว โดยเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ ชุมชนยังได้จัดรายการวิทยุเสียงตามสาย เพื่อสื่อสารกันภายในชุมชนอย่างทั่วถึง

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของดุลการเข้าของจำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแฉลงกรณ์ของดุลการผู้แทนคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในจำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๔ คณะกรรมการและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สอนวิชา ภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบเสนอขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

/สาขาวังกษ...

สาขาวากษาอังกฤษ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยได้จัดส่งผลงานทางวิชาการจำนวน ๒ รายการ คือ เอกสารคำสอน ชื่อเรื่อง English for Tourism II และงานวิจัย ชื่อเรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อำเภอสานกำก จังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีศึกษาเฉพาะการจัดการองค์กรชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีริวง จังหวัดนครศรีธรรมราช อนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุกรรมการพิจารณาแล้วมีมติให้ส่งผลงานทางวิชาการคืนผู้ฟ้องคดี เนื่องจากคุณสมบัติงานสอนย้อนหลังสามปีการศึกษาไม่ครบและสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใหม่อีกครั้ง โดยได้จัดส่งผลงานทางวิชาการจำนวน ๒ รายการ เช่นเดียวกับที่ได้เคยเสนอผลงานไว้เมื่อครั้งที่แล้ว อนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วมีมติว่า ผลงานวิจัยของผู้ฟ้องคดีมีเนื้อหาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ขอ เห็นควรส่งคืนผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า มติที่ประชุมอนุกรรมการฯ ผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์ จะต้องเสนอขอผลงานในสาขาเดียวกัน ทั้งนี้ โดยต้องเป็นไปตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๑.๖(๑.๒)/อัตรา ๑๐๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ค. สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเรือง หารือแนวทางปฏิบัติการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ส่งผลงานที่อนุกรรมการฯ พิจารณาส่งคืนให้กรรมการผู้อ่าน (Reader) เป็นผู้วินิจฉัยผลงานทางวิชาการในเรื่องความตรงของสาขา และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เรื่อง ขอให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ข้อเปลี่ยนสาขาวิชาจากภาษาอังกฤษเป็นสาขาวาระกิจบริการแล้ว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการกรรมการกลั่นกรองผลงานทางวิชาการได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ส่งผลงานให้กรรมการผู้อ่าน (Reader) อ่านเน้นว่า ไม่มีระบบราชการว่าด้วยขั้นตอนของการดำเนินงานขอตำแหน่งทางวิชาการ จึงอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการดำเนินงานกำหนด

/ตำแหน่ง...

ดำเนินการ ไม่สามารถนำเรื่องขอให้กรรมการผู้อ่านเป็นผู้วินิจฉัยผลงาน ในเรื่องความตรงของสาขาเข้าสู่วาระการประชุมได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเกษยณ สั่งในบันทึกข้อความดังกล่าวว่า ไม่สามารถส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านและตรวจได้ ให้กองการ เจ้าหน้าที่ (กจ.) แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และขอให้ผู้ฟ้องคดีเร่งปรับแก้ผลงานเล่มได้лемหนึ่ง ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์โดยเร็ว ต่อมาคณะกรรมการดำเนินงานกำหนดดำเนิน ทางวิชาการได้นำผลงานของผู้ฟ้องคดีที่เสนอเป็นครั้งที่ ๓ เข้าพิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แล้วมีมติไม่รับพิจารณาผลงานของ ผู้ฟ้องคดีตามสาขาที่เสนอ และให้คืนผลงานทั้งสองรายการ เนื่องจากยังขาดความสมบูรณ์ ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด คือหลักฐานการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่สมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด และยังขาดหลักฐานการมีส่วนร่วมจัดทำผลงานทางวิชาการ ตามที่ ก.ค. กำหนด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอส่งหลักฐานการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และส่งเอกสารคำยืนยันถึงบทบาท และหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัย ซึ่งต่อมาสภาวิชาการ คณะกรรมการพิจารณา ผลงานทางวิชาการชุดใหม่ได้มีการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ มีมติไม่รับพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีตามสาขาที่เสนอขอ และให้คืนผลงานทางวิชาการ ทั้งสองรายการ ดังนี้ ๑. ให้คืนผลงานทางวิชาการเพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ของผู้ที่ขอกำหนดดำเนิน ภายหลังวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ๒. สภาวิชาการได้พิจารณา ให้หลักการและแนวปฏิบัติในการขอกำหนดดำเนินการทางวิชาการซึ่งต้องมีการประเมินการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เสนอขอในรายวิชาตามสาขาที่เสนอขอ และผลงาน ทางวิชาการทั้งสองเล่ม (เอกสารคำสอนและผลงานแต่งเรียนเรียงหรือตำรา/งานวิจัย) จะต้องอยู่ในสาขาเดียวกัน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบถึงมติการประชุมสภาวิชาการครั้งที่ ๔/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ที่มีมติไม่รับผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีตั้งกล่าวข้างต้น ผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษาหารือเรื่องตั้งกล่าวกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพศาล นิมสุวรรณ รองอธิการบดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ผู้ฟ้องคดีเคยร่วมหารือมาก่อน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มี หนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผ่านคณะตีความมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการปรับแก้ตามคำแนะนำของ

/สภาวิชาการ...

สภावิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาตส่งผลงานตามหลักเกณฑ์ใหม่และยินดีจะให้ประเมินการสอนได้ทันที คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า คณะฯ ได้ศึกษาประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขainการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ และ เห็นว่า ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายการ เป็นผลงานต่างสาขากัน กล่าวคือ เอกสารคำสอนเป็นสาขาวิชามนุษยศาสตร์ (๖) สาขาวิชาอังกฤษสอนนักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่นในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนงานวิจัยเป็นสาขาวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการ (๗) สาขาวิชาธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว คณะฯ จึงไม่สามารถส่งผลงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าผู้ฟ้องคดีจะปรับหรือสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการให้เป็นผลงานสาขาเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอทราบความชัดเจนในการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องจากการที่คณบดีมีบันทึกดังกล่าว ต่อมาก็ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๒๗๖/๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวทางปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวทางปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับคณะฯ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้มีการประชุมพิจารณาตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานฯ ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีความเห็นว่า งานวิจัยอยู่ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาวิชาธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว (เป็นสาขาวิชาที่ถูกปรับปรุงใหม่ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ และ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเดิมสาขานี้ คือ สาขาวิชาธุรกิจบริการ) แต่เอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II เป็นเอกสารการสอนที่อยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาอังกฤษ ซึ่งอยู่ต่างสาขากัน ซึ่งต่อมากวิชาการได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานต่างสาขากัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการสภาวิชาการ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า การประชุมของสภาวิชาการครั้งดังกล่าวได้พิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานต่างสาขากัน

/ขอเสนอแนะ...

ขอเสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนหรือจัดทำผลงานทั้งสองเล่มให้เป็นสาขาเดียวกัน ผู้ฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำผลงานทางวิชาการทั้งสองเรื่องเข้าหารือผู้ทรงคุณวุฒิ ได้รับคำแนะนำให้ปรับแก้ชื่องานวิจัย โดยได้แก้ชื่อเป็นการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และส่งผลงานทั้งสองชื่อเรื่อง โดยขอส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และส่งถึงเจ้าหน้าทุกการคณะกรรมการ ตรวจสอบผลงานทางวิชาการ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการเบื้องต้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นเบื้องต้นก่อนนำเสนอเข้าที่ประชุมสภาวิชาการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ประชุมพิจารณาแล้วรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดียังคงดีงามสาขามาก ไม่ได้เปลี่ยนแปลง เนื้อหาจากเดิม โดยเฉพาะงานวิจัยเปลี่ยนเฉพาะปักกับคำนำเท่านั้น ต่อมา สภาวิชาการ ได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเช่นเดียวกับคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าหน้าที่สภาวิชาการ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบมติที่ประชุมสภาวิชาการครั้งดังกล่าวที่ได้มีมติเช่นเดียวกับ คราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนหน้านี้แล้ว ทั้งนี้ เนื่องจากผลงานของผู้ฟ้องคดี ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นสาขาเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการ พิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออุทธรณ์มติของสภาวิชาการในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ว่า ผลงานวิจัย ชื่อ การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช งานวิจัยชนิดนี้เป็นศาสตร์การท่องเที่ยวเช่นเดียวกับหนังสือ English for Tourism II อย่างชัดเจน ผลงานทางวิชาการทั้งสองเรื่องนี้จึงอยู่ในสาขาเดียวกัน หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออุทธรณ์มติของสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ เพิ่มเติมว่า เอกสารคำสอน English for Tourism II เป็นศาสตร์ที่สามารถเกิดขึ้นในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และการจัดการ สาขาวิชาธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับงานวิจัย เรื่อง การท่องเที่ยว โดยชุมชนบ้านคีริวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้ดำเนินการให้เป็นไปตาม

/ประกาศของ...

ประกาศของ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ หมวดที่ ๓ ข้อ ๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนគรมราช ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวดที่ ๓ ข้อ ๑๗ ที่ประชุมสภาวิชาการในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิม คือมติ การประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ และมติการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๐ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการสภาวิชาการ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า เนื่องจาก การอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องสาขาวิชาและสาขาวิชาในการขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งตามประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนគรมราช เรื่อง สาขาวิชา และสาขาวิชาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๕ กำหนดให้ สภาวิชาการเป็นผู้วินิจฉัยข้อหา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีเป็นการออกคำสั่งกลับไปกลับมา มีความล่าช้า ทำให้ผู้ฟ้องคดี ต้องสูญเสียโอกาสที่จะได้รับตำแหน่งรองศาสตราจารย์และเงินประจำตำแหน่งที่จะได้รับเพิ่มขึ้น จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ในชั้นอุทธรณ์สองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสภาวิชาการมีมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๐ เกี่ยวกับการส่งผลงานเพื่อขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดีว่า สภาวิชาการมีมติเช่นเดียวกับ คราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๐ ที่แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบด้วยเหตุผลว่าผลงานของผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับ การปรับเปลี่ยนให้เป็นสาขาเดียวกัน ขอบคุณมาก่อนหรือไม่ และหากไม่ขอบคุณด้วย ก็หมายจะเป็นการกระทำล้มเหลวต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนគรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาวิชาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘

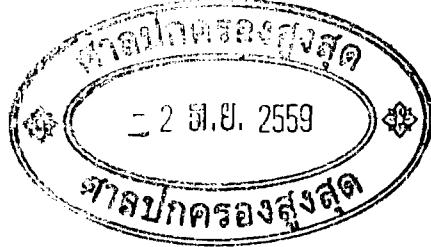

/ข้อ ๑...

ข้อ ๑ กำหนดว่า สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ มีดังนี้...

๑.๒ สาขาวิชามนุษยศาสตร์... (๖) สาขาวากษาอังกฤษ... ๑.๕ สาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ... (๗) สาขาวัสดุกิจบริการและการท่องเที่ยว ข้อ ๔ กำหนดว่า การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ สามารถขอกำหนดตำแหน่งได้ในระดับสาขาเท่านั้น โดยเอกสารคำสอนงานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่ส่งเพื่อขอตำแหน่งจะต้องอยู่ในสาขาเดียวกัน และข้อ ๕ กำหนดว่า ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ กรณีมีปัญหาในการกำหนดสาขาวิชาและหรือสาขาในการขอกำหนดตำแหน่ง ให้สาขาวิชาการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยซึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ และเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ในสาขาวากษาอังกฤษโดยเสนอผลงานทางวิชาการรวม ๒ เรื่อง เรื่องแรก ได้แก่ เอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II และ เรื่องที่สอง ได้แก่ ผลงานวิจัย เรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนาชุมชนแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวง อำเภอลาดสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีศึกษาเฉพาะการจัดการองค์กรชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีริวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมา เมื่ออนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้พิจารณาผลงานทางวิชาการดังกล่าวในสาขาวากษาอังกฤษแล้ว มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ว่า ผลงานวิจัยมีเนื้อหาไม่ตรงกับสาขาที่ขอ ซึ่งหมายถึงสาขาวากษาอังกฤษ และให้คืนผลงานเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าด้วยการขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เอกสารประกอบการสอนและงานวิจัยต้องเป็นสาขาเดียวกัน และต่อมาในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งขอเปลี่ยนสาขาจากสาขาวากษาอังกฤษ เป็นสาขาวัสดุกิจบริการ และมีการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ในสาขาวัสดุกิจบริการ โดยใช้ผลงานทางวิชาการชุดเดิม เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวัสดุกิจบริการ ซึ่งต่อมา มีชื่อเรียกใหม่ว่า สาขาวัสดุกิจบริการและการจัดการตามข้อ ๑.๕ (๗) ของประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถขอกำหนดตำแหน่งได้ในระดับสาขาวัสดุกิจบริการและการท่องเที่ยวเท่านั้น โดยเอกสารคำสอน งานวิจัยและผลงานวิชาการที่ส่งเพื่อขอกำหนดตำแหน่งจะต้องอยู่ในสาขาเดียวกันตามข้อ ๔ ของประกาศดังกล่าว

/โดยเอกสาร...

โดยเอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II และ ผลงานวิจัย เรื่อง การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีรีวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จะต้องอยู่ในสาขาวัตรกิจบริการและการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน ศาลได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานวิจัย เรื่อง การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีรีวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาวัตรกิจบริการและการท่องเที่ยว แต่เอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II แม้จะเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แต่ก็เป็นวิชาภาษาอังกฤษที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะในการสอนสาขาวิชาชัมพูนศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอยู่ต่างหากกัน ผู้ฟังคงดีใจไม่มีสิทธิที่จะนำผลงานทางวิชาการทั้งสองรายการ ซึ่งอยู่ต่างหากกันมาขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ตามข้อ ๔ ของประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง สาขาวิชาและสาขาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสาขาวิชาการมีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ก็เกี่ยวกับการส่งผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ ของผู้ฟังคงดีว่า สาขาวิชาการมีมติเขียนเดียวกับคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ที่แจ้งผู้ฟังคงคดีทราบด้วยเหตุผลว่าผลงานของผู้ฟังคงดียังไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นสาขาวิชาเดียวกัน จึงขอบคุณด้วยกันอย่างมากแล้ว เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟังคงคดี

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดำเนินการพิจารณาคำขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร จะเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟังคงคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ฟังคงคดีได้ยื่นแบบเสนอขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครุภักดีดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยเสนอผลงานทางวิชาการ "ได้แก่ เอกสารคำสอนวิชา English for Tourism II และผลงานวิจัย ชื่อเรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีรีวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีศึกษาเฉพาะการจัดตั้งค์กรชุมชนการท่องเที่ยว"

/เชิงอนุรักษ์...

เชิงอนุรักษ์บ้านครีวิ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามแบบคำขอลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ อนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แต่เนื่องจากคุณสมบัติงานสอนย้อนหลังสามปีการศึกษาของผู้ฟ้องคดีไม่ครบและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด จึงได้ส่งผลงานทางวิชาการคืนผู้ฟ้องคดี ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการชุดเดิม เพื่อการขอกำหนดตำแหน่งแต่ตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ใหม่ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ อนุกรรมการการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้ประชุมในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ แล้วมีมติเห็นควรส่งผลงานทางวิชาการคืนผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผลงานวิจัยมีเนื้อหาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ขอ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ส่งผลงานที่อนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการส่งคืนให้กรรมการผู้อ่าน (Reader) เป็นผู้วินิจฉัยผลงานทางวิชาการในเรื่องความตรงของสาขา และมีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์ว่า ได้ข้อเปลี่ยนจากสาขาวิชาอังกฤษเป็นสาขาวาระกิจบริการแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กรณีที่ไม่อาจส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้กรรมการผู้อ่านวินิจฉัยความตรงของสาขาวิชาที่ขอ เนื่องจากไม่มีขั้นตอนในการดำเนินการขอตำแหน่งทางวิชาการ และได้มีการนำเข้าที่ประชุมอนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ โดยที่ประชุมมีมติไม่รับพิจารณาผลงานตามสาขาวิชาที่ขอ และให้คืนผลงานทั้งสองรายการ เนื่องจากหลักฐานการคีพิมพ์เผยแพร่ไม่สมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด และยังขาดหลักฐานการมีส่วนร่วมจัดทำผลงานทางวิชาการตามที่ ก.ค. กำหนด ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอส่งหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ดังกล่าว หลังจากนั้น สาขาวิชาการ คณะกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการชุดใหม่ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ มีมติไม่รับพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีตามสาขาวิชาที่เสนอขอและให้คืนผลงานทางวิชาการแก่ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม

/๒๕๔๙...

๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษาหารือกรณีผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพศาล นิมสุวรรณ รองอธิการบดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยผ่านคณะกรรมการนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่คณะกรรมการได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายการเป็นผลงานต่างสาขา กัน คณะกรรมการนุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงไม่สามารถ ส่งผลงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการต่อไปได้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอทราบความชัดเจนในการพิจารณาผลงานทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลังจากนั้นได้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณา ตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตามแนวปฏิบัติการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ และได้มีการนำเสนอเรื่องของผู้ฟ้องคดีเสนอให้ สาขาวิชาการพิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งที่ประชุมมีมติว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผลงานต่างสาขา กัน ขอเสนอแนะให้ปรับเปลี่ยน และจัดทำผลงานทั้งสองเล่มให้เป็นสาขาเดียวกัน และได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้นำส่งผลงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาตามหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ โดยอ้างว่าได้ปรับแก้ชื่อเรื่องผลงานวิจัยเป็น เรื่องการห้องเที่ยวโดยชุมชนบ้านคีริวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่เมื่อได้มี การประชุมสาขาวิชาการในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ปรากฏว่าที่ประชุมมีมติเช่นเดียวกับคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ทราบมติของสาขาวิชาการครั้งหลังตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์ติ ของสาขาวิชาการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ว่า ผลงานวิจัยและเอกสารคำสอนเป็นผลงานทางวิชาการที่อยู่ในสาขาเดียวกัน และมีหนังสือ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ อุทธรณ์ติของสาขาวิชาการดังกล่าวเพิ่มเติม แต่สาขาวิชาการ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ยืนยันตามมติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ กรณีจึงเห็นได้ว่าในการดำเนินการตามคำขอ

/กำหนดตำแหน่ง...

กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการดำเนินการนำเสนอให้อนุกรรมการดำเนินงาน กำหนดตำแหน่งทางวิชาการและสาขาวิชาการพิจารณา ตามลำดับ นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นมา แต่ที่การดำเนินการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ให้ผู้ฟ้องคดีไม่แล้วเสร็จนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอจนถึงวันที่สาขาวิชาการมีมติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์มติ ของสาขาวิชาการดังกล่าวจนกระทั่งสาขาวิชาการมีมติยืนยันตามมติเดิมในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ก็เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีปัญหารื่องคุณสมบัติ งานสอนย้อนหลังสามปีไม่ครบ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดหลักฐานการตีพิมพ์ เพย์พร์ไม่สมบูรณ์ และขาดหลักฐานการมีส่วนร่วมจัดทำผลงานทางวิชาการตามที่ ก.ค. กำหนด ผลงานวิจัยมีเนื้อหาไม่ตรงกับสาขาที่ยื่นขอจึงต้องส่งผลงานทางวิชาการคืนผู้ฟ้องคดี และการยื่นผลงานทางวิชาการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาใหม่ สาขาวรุกจบริการ ซึ่งต่อมาคือสาขาวรุกจบริการและการห้องเที่ยว ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินการตามคำขอ ของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยอนุกรรมการดำเนินการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งสาขาวิชาการเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีปัญหารื่องผลงานทางวิชาการ เนื่องจากเอกสารคำสอนและผลงานวิจัยอยู่ต่างหากกัน กล่าวคือ ในการยื่นขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวาชีวอังกฤษ นั้น เอกสารคำสอนของผู้ฟ้องคดีอยู่ในสาขา ภาษาอังกฤษ แต่ผลงานวิจัยอยู่ในสาขาวรุกจบริการ ซึ่งในการขอกำหนดตำแหน่ง รองศาสตราจารย์นั้น ต้องขอกำหนดในสาขาเดียวกัน และต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนสาขา ที่ขอกำหนดตำแหน่งเป็นสาขาวรุกจบริการและการห้องเที่ยว ผู้ฟ้องคดียังคงส่งผลงาน ทางวิชาการชุดเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และอนุกรรมการดำเนินงานกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการรวมทั้งสาขาวิชาการก็ยังคงเห็นว่าผลงานทางวิชาการยังคงอยู่ต่างหากกัน และแนะนำให้ผู้ฟ้องคดีปรับเปลี่ยนหรือจัดทำผลงานทั้งสองเล่มให้เป็นสาขาเดียวกัน แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ดำเนินการตามข้อแนะนำแต่อย่างใด ยังคงส่งผลงานชุดเดิมเพื่อขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาที่ขอต่อไป เป็นเหตุให้การดำเนินการพิจารณาส่งให้ กรรมการผู้อ่าน (Reader) ได้พิจารณาอ่านต้องล่าช้าออกไป ดังนั้น แม้จะรวมระยะเวลาการ ดำเนินการนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอจนถึงวันที่สาขาวิชาการมีมติให้คืนเรื่องแก่ผู้ฟ้องคดี

/เพื่อให...

เพื่อให้ดำเนินการให้ผลงานทางวิชาการอยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน เป็นเวลา ๑๖ เดือน ก็ตาม แต่เมื่อการพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีมีปัญหาให้ต้องคืนเรื่องกลับไปให้ผู้ฟ้องคดี ดำเนินการใหม่หลายครั้ง ตามเหตุต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้ดำเนินการพิจารณาคำขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด ดังนั้น การดำเนินการของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ล่าช้าเกินสมควร เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการกระทำการของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวไม่เป็นการปฏิบัติ หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้กระทำ ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีเจ้าปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย ใน การพิจารณาขอตำแหน่งทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี แต่กลับใช้มติสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดให้แทน ก.ป.พ. ซึ่งลักษณะการกระทำการดังกล่าวของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีลักษณะจะให้หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทั้งในฐานะประธานสภาวิชาการ และอธิการบดี นั้น เห็นว่า หน้าที่ของ ก.ป.พ. คือ ประเมินผลงานทางวิชาการว่ามีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดหรือไม่ตามข้อ ๑๐(๙) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่การกำหนดสาขาวิชาและหรือสาขาวิชา ใน การขอกำหนดตำแหน่งนั้น เป็นหน้าที่ของสภาวิชาการเป็นผู้พิจารณาในวินิจฉัยซึ่งขาด ตามข้อ ๕ ของประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่องสาขาวิชาและสาขา ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ และประกาศ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ ประกอบกับการดำเนินการขอกำหนดตำแหน่งระดับ รองคณาจารย์ของผู้ฟ้องคดี ยังไม่ถึงขั้นตอนการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อกำหนดให้เป็น ก.ป.พ. ประเมินผลงานทางวิชาการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ดังกล่าว ข้อ ๑๓ (๕) ซึ่งกำหนดว่าขั้นตอนการขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งคณาจารย์ ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้ ก.พ.ต. แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดให้เป็น ก.ป.พ. เพื่อพิจารณา ตรวจประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอ และรายงานผลการตรวจประเมินให้ ก.พ.ต. ทราบ ภายในไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เนื่องจากผลงานทางวิชาการที่ผู้ฟ้องคดีนำมา

/ขอกำหนด...

ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอยู่ต่างสาขากันและยังไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็น
สาขาเดียวกันตามดัชนีของสาขาวิชาการดังกล่าว อุثارณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงพังไม่ขึ้น
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายนพดล เจริญ

ป.๗๐ →

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ

ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีสิ่งแวดล้อม

ตุลาการหัวหน้าคดี

ในศาลปกครองสูงสุด

นายสมรถชัย วิชาลาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม

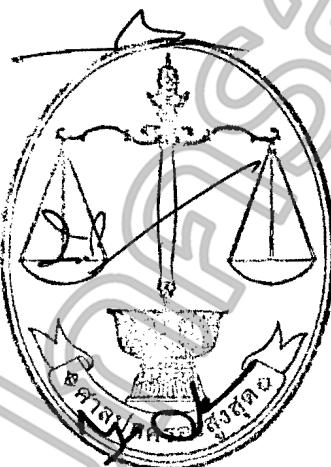
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอมโوخ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนากรธน

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

อนันดา พันธุ์มั่น →

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายสุเมธ เดียวอิศเรศ

